

KUBIAK IGNACY (1900-1967)

Urodził się 21 lipca 1900 roku w Strzelcach Wielkich. Syn Franciszka i Michaliny z domu Strugała. Ukończył szkołę elementarną. W końcowej fazie I wojny światowej został wcielony do wojska niemieckiego. Brał udział m.in. w bitwie pod Sommą. Z wojny powrócił do Szelejewa, gdzie zamieszkali rodzice.

W styczniu 1919 roku przystąpił do powstania wielkopolskiego. Walczył na froncie południowo-zachodnim. Po zakończeniu powstania, jako ochotnik, wstąpił do nowo tworzonego wojska polskiego. W 1920 roku brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej. Po jej zakończeniu kontynuował służbę wojskową w Toruniu, w jednostce artyleryjskiej. Po powrocie z wojska, w 1924 roku zawarł związek małżeński w Dolsku z Franciszką Szelejewską. Zamieszkał w Małachowie, pracując jako robotnik rolny w miejscowym majątku. W 1927 roku wraz z rodziną wyjechał do Francji. Zamieszkał w miejscowości Avion w okręgu Pas de Calaise. Pracował jako górnik w kopalni węgla. W 1934 roku przeprowadził się z rodziną do Gostynia. Do 1937 pracował dorywczo.

Następnie ponownie sam wyjechał do Francji, a sześć tygodni przed wybuchem II wojny światowej dotarła do niego rodzina. Do 1944 roku zatrudniony był w kopalni węgla. Ze względu na pogarszający się stan zdrowia przeszedł na rentę. W 1956 roku przyjechał do Polski i zamieszkał u syna w Wałbrzychu. Dwa lata później powrócił do Gostynia.

Zmarł 22 czerwca 1967 roku i pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.